

V této práci se věnuji tématu jazykové (významové) vágnosti. V první, teoretické části podávám nejprve vymezení tohoto lingvistického fenoménu vůči jiným typům sémantické neurčitosti (např. víceznačnosti či podspecifikovanosti). Krátce shrnuji 3 zásadní práce autorů Roschové, Lakoffa a Labova, jimiž bylo téma jazykové vágnosti na počátku 70. let uvedeno do centra světové lingvistiky. Zabývám se dále zásadními obecnými aspekty fenoménu jazykové vágnosti, a to postupně z hlediska teorie prototypů a její kritiky (problém kategorizace), (post)analytické filosofie (vztah pojmu vágnost k pojmům význam a struktura) a formální logiky (problémy exaktního modelování vágního významu). Ve druhé, empirické části se věnuji sémantice konkrétního typu výrazů - vágních skalárních modifikátorů v současné češtině (tj. výrazů jako celkem, docela, velmi). Předkládám své pojetí sémantiky tohoto lexikálního subsystému a zdůvodňuji potřebu jejího empirického, nikoli pouze introspektivního zkoumání. Zabývám se možnými metodami takového empirického výzkumu a navrhuji vlastní metodu, umožňující získat dostatek relevantních empirických dat z rozsáhlých souborů prostého textu. Následně prezentuji postup a výsledky výzkumu sémantiky 8 běžných vágních skalárních modifikátorů v češtině, který jsem na základě navržené metody provedl.